

درواکتش به گزارش کمیسیون بهداشت مجلس دفاع واعظی از عملکرد روحانی در ریاست ستاد ملی کرونا

گروه سیاست: رئیس دفتر رئیس‌جمهور سابق به انتشار گزارش کمیسیون بهداشت مجلس درباره مدیریت کرونا و طرح مطالبی درخصوص عملکرد ستاد ملی مبارزه با کرونا و شخص رئیس‌جمهور سابق، واکنش نشان داد...

صفحه ۳

پنجشنبه ۱۳ آبان ۱۴۰۰ - ۲۸ ربیع‌الاول ۱۴۴۳ - ۴ نوامبر ۲۰۲۱

تترها

دست‌رد مجلس برای دومین‌بار به‌طرح شفافیت آرا

شیشه پارلمان شیشه‌ای شکست

صفحه ۳

درگیری نیروهای ایران و آمریکا در دریای عمان

روزخبرساز دریای عمان

صفحه ۴

بیروزی بزرگ جمهوری‌خواهان در ایالت ویرجینیا

بایدن در مسیر شکست

فشار دیموکرات‌ها به دولت بایدن برای پایان دادن به عملیات پهپادی

صفحه ۸

ادامه موضع‌گیری مراجع و فقها علیه تندروها

صفحه ۲

ادامه چالش ورود زنان به ورزشگاه

نمی‌توانیم دروغ بگوییم ولی...

صفحه ۱۱

حرف اول

شکایت از روحانی و تمسخر امر نظارت و داوری سیدعلی مجتهدزاده - حقوق‌دان

کشاندن سیاست‌مداران متنفذ و رؤسای دولت‌ها در دنیا به پای میز محاکمه همیشه یک اتفاق بزرگ و تاریخی بوده و احتمالاً خواهد بود، حتی وقتی در مواردی مانند محاکمه اخیر نیکولا سارکوزی، رئیس‌جمهوری اسبق فرانسه یا محاکمه سال‌های قبل سیلویو برلوسکونی، نخست‌وزیر اسبق ایتالیا این افراد در قدرت حاضر نباشند، بازهم صرف کشاندن آنها به دادگاه یک رویداد بزرگ ملی و حتی در مواردی بین‌المللی محسوب می‌شود که توجه بسیاری را به خود جلب می‌کند. تجربه نیز نشان داده که نظام قضائی اکثر کشورها ذیل توجه فوق‌العاده افکار عمومی به این دست محاکمه‌ها، دقت و ظرافت دوچندانی را به‌کار می‌بندند. گو اینکه سیستم قضائی این کشورها چنین رویدادهایی را به‌مثابه موقعیتی مناسب برای جلب و افزایش اعتبار عمومی و اجتماعی خود می‌بینند. با این مقدمه سراغ تصمیمی می‌رویم که روز سه‌شنبه ازسوی نمایندگان مجلس فوق‌العاده نهمی به این دست محاکمه‌ها حداقل به شکایت از رئیس‌جمهوری سابق و دولت دوازدهم بابت ضعف در مدیریت بیماری کرونا و تبعات آن دادند. قصد پرداختن به محتوای این شکایت و اینکه چقدر منطقی یا غیرمنطقی بوده ندارم. مسئله اینجا چیز دیگری است؛ از فروردین سال جاری تاکنون یعنی در تنها کمتر از هشتاد ماه نمایندگان مجلس حداقل شش شکایت از آقای روحانی به دستگاه قضائی ارجاع داده‌اند که ناظر به موضوعاتی مانند ترک فعل در ارتکاب قوانین، مداخلات ارز، مسئله مدیریت بورس، ترک فعل درخصوص مسئله مسکن، تخلف در اجرای سند ۲۰۳۰ و مورد اخیر یعنی مدیریت کرونا می‌شوند. هم‌زمان از برخی وزرای پیشین دولت مانند آقایان ظریف، اخوندی و زنگنه نیز شکایت‌هایی به دستگاه قضائی ارجاع شده است. سؤال مهم این است که چرا هیچ‌کدام از این شکایت‌ها نه برای افکار عمومی، حتی برای رسانه‌ها یا ناظران سیاسی از اهمیت درجه اولی برخوردار نیستند و بیش از یک خبر معمولی و عادی جلب توجه نمی‌کنند؟ اگر چنین شکایت‌هایی در نظام‌های حقوقی-سیاسی دیگر مانند کشورهایمانند ژاپن، انگلستان، آمریکا، فرانسه یا حتی قدرت‌های درجه پایین‌تری مانند ترکیه، مالزی، برزیل و ایتالها هم رخ داده بود، واکنش‌ها به آن همین‌قدر سرد و بدون تفاوت می‌بود؟ پاسخ این سؤال‌ها روشن است و دلیل اصلی آن را هم باید در مسئله‌های دانستد که سال‌هاست درباره آن بحث شده و حتی هشدار داده می‌شود...

ادامه در صفحه ۸

روزنامه شرق

مقام معظم رهبری: نباید پیش از اثبات جرم، موضوع را رسانه‌ای می‌کردند، دنبال کنید و به نحوی جبران شود

تذکر رهبر انقلاب به مجلس

صفحه ۲

عکس: وحید خدادی، آنا

صفحه ۲

واکنش رئیس‌جمهور به انتصابات فامیلی

یادداشت

نبرد پهلوانان ایرانی با پولادوند

مهدی افشار پژوهشگر

با ورود رستم به میدان نبرد و کشته‌شدن کاموس کَشانی و دیگر پهلوانان سیاه توران و به اسارت گرفته‌شدن خاقان چین با کمند رستم که به امید فتح ایران‌زمین با افراسیاب متحد شده بود و اکنون اورنگ و عماری و تاج خود را نیز از دست داده و به اسیری به درگاه گیخسرو فرستاده می‌شد، پیران‌وسه سرگشته و در خود فرورفته مانده بود که با رستم چه کند و چه کسی توان آن را دارد تا در برابر رستم بایستد و توران را از گزند او در امان دارد. پیران پیامی برای افراسیاب فرستاد و همه آنچه را واقع شده بود، با او در میان گذاشت و سرانجام افراسیاب که پس از ماجرای پناه‌گرفتن ایرانیان بر بلندی کوه هماون با آرامش خاطر در ایوان خود مانده بود، کاخ خویش را شتابان رها کرد و به پیران پیوست و سپس شیده، فرزند برومند خود را که در شجاعت و دلیری تکیه‌گاهی استوار برای پدر بود، به نزد خود فراخواند. آن‌گاه به پیران گفت می‌پندارم تنها کسی که توان مقابله با این پیلتن را دارد، پولادوند است، نامه‌ای برای او بنویسد و برایش بگوید از این رستم برخاش چو چه بر ما رسیده است و اگر این چرخ بلند جانب ما را داشته باشد، پولادوند به ما خواهد پیوست. در آن نامه بنویسد: «تمای لشکریان سقلاب و چیس و هند که به یاری ما آمده بودند، در برابر این پهلوان زابلی نگوینسار شده، درمانده و حیران گشته‌اند... هیچ‌کس را در برابر این پهلوان توان ایستادن نیست و هر که را روانه میدان کرده‌ایم، از پای درآورده است و اکنون با سپاهی روبرویم که پهلوانش چنین رزمنده‌ها و فرماندهش سپهبد توس است و اگر رستم به دست تو تباه شود، دیگر هیچ دشمنی نمی‌تواند به مرزهای ما راه پیدا کند. همه سسزمین ما از او در رنجند و تو در این کار بزرگ فریادرس ما باش و بر این باورم که اگر تو او را آرام گردانی، جهانی روی آرامش خواهد دید و در ازای این لطف، نیمی از سرزمین من از آن تو خواهد بود». چون آن نامه این‌گونه رقم زده شد و بر آن مُهر شاه را نهادند، افراسیاب با خود اندیشید بهترین رسولی که می‌تواند این نامه را به پولادوند برساند و او را تشویق کند از کوهستان دل برکنده، به دشت آید، فرزند خود او، شیده است و از او خواست این مأموریت مهم را بر عهده گیرد، نامه را به او رساند و پولادوند را با خود بیاورد.

ادامه در صفحه ۱۰

یادداشت

جرایم سایبری نفتی و مسئولیت دولت‌ها در قبال حملات سایبری

حمیدرضا آقاباباییان وکیل پایه‌یک دادگستری

در چند روز اخیر هک داده‌های نرم‌افزاری پمپ‌بنزین‌های سراسر کشور و قطع امکان سوخت‌گیری برای خودروها و احتمال وقوع «حمله سایبری» به تیترا اول همه خبرگزاری‌های داخلی و خارجی تبدیل شده است. صرف‌نظر از صحت‌وسقم و ابعاد و مشخصات این حمله تروریستی که نگارنده از بدافزارهای آن اطلاعی ندارد، در نظر حقوق بین‌الملل «جرایم سایبری» گونه‌ای از جرائم اینترنتی و شامل جرم‌هایی است که در محیط سایبری رخ می‌دهد. «محیط سایبری» محیطی مجازی است که کاربران آن می‌توانند به هرگونه خدمات و اطلاعات الکترونیکی در سراسر دنیا دست یابند. مجرمان سایبری شامل «کرگها»، «کرگ‌ها» و «فریک»‌های تلغن بوده و انواع جرم‌های ممکن در این فضا، سایبرکرایم و تروریسم سایبر خوانده می‌شوند. با این وصف از نظر حقوق بین‌الملل جرم سایبری هر فعل یا ترک فعلی است که از طریق یا به کمک سیستم‌های کامپیوتری انجام شود و قانون‌گذار بین‌المللی برای آن مجازات تعیین کرده است که شامل سه دسته جرائم کامپیوتری و تجهیزات کامپیوتری، موضوع جرائم سنتی مثل سرقت، تخریب تجهیزات و دسته دیگر کامپیوتر وسیله و ابزار ارتکاب جرم است و از آن برای جعل مدرک، گواهینامه و... استفاده می‌شود. سومی جرائم محض است، یعنی جرایمی مانند هک یا ویروسی‌کردن که صرفاً در فضای سایبر (مجازی) از طریق حملات سایبری رخ می‌دهد. بنابراین حملات سایبری از طریق جرائم سایبری به‌عنوان یکی از جلوه‌های نوین مداخلات سایبری مورد شناسایی دولت‌هاست. برای هدف قراردادن زیرساخت‌های اساسی یک دولت یا هدف قراردادن زیرساخت‌های اساسی یک دولت از جمله سیستم بانکی، انرژی و حمل‌ونقل عمومی که به شبکه رایانه‌ای متصل هستند، صورت می‌پذیرد. حملات سایبری اگر مصداقی از تجاوز یا توسل به زور محسوب نشود، می‌تواند به‌عنوان مداخله در امور داخلی دولت یک تخلف بین‌المللی تلقی شود. یکنانه مستند جامع بین‌المللی در رابطه با مسئولیت بین‌المللی دولت‌ها در قبال اعمال متخلفانه بین‌المللی که از سوی کمیسیون حقوق بین‌الملل تصویب شد، «طرح ۲۰۱ کمیسیون حقوق بین‌الملل» است که با اینکه هنوز به تصویب مجمع عمومی نرسیده و برای دولت‌ها جز در موارد عرفی الزام‌آور نیست، اما به دلیل فقدان سنت حقوقی لازم‌الاجرا مانند معاهده، در این سند برای مسئول شناختن دولت‌ها استمداد جسته می‌شود و اصول آن دستورالعمل‌های مناسبی را در اختیار فسالان این حوزه به دست می‌دهد در این راستا، مسئولیت بین‌المللی دولت در قبال حمله سایبری در درجه اول منوط به «توصیف» آن به‌عنوان عمل متخلفانه بین‌المللی و در درجه بعد «انتساب» آن به یک دولت مشخص است توسل به زور، حمله مسلحانه و تجاوز از جمله اصطلاحاتی هستند که از آنها در منشور و اسناد بین‌المللی دیگر تعریفی ارائه نشده است، این خلا سبب شده در تبیین و تعریف این اصطلاحات در هنگام بروز تهدیدات نوپدید، آزادی‌های عمل بیشتری وجود داشته و با توسع آنها بتوان دولت را در قبال نقض آنها از طریق فضای سایبر مسئول شناخت، دیوان بین‌المللی دادگستری در قضیه نیکاراگوئه به این مسئله پرداخته که بین اشکال شدید با توسل به زور و شکل‌های با شدت کمتر تفاوت اساسی وجود دارد، همچنین در قضیه مشرووعیت توسل به سلاح‌های هسته‌ای متذکر شده که ماده ۵۱ منشور به سلاح خاصی اشاره ندارد.

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

هادوی و رسم عدالت خواهی

محمدجواد لسانی

شاید این نکته شنیدنی باشد که شماری پرتعداد، دوست دارند به «اولین»‌های تاریخ فکر کنند. همان‌ها که به سبب عملکردشان، در ذهن ملت‌ها جاوید مانده‌اند. صحبت از نیک‌مردی و برای عدالت‌طلب هادوی است که مبارزه با دیکتاتوری نظام پیشین را در کارنامه خود دارد و در صحنه وقایع سال‌های نخست انقلاب خوش درخشید. کسانی می‌آیند که مسندن قضا را با حضورشان آذین می‌بندند و پرافتخار می‌روند تا برای آیندگان مسندنشین شاهی باشند تا آنان نیز معیار دقیق انسانی را آویزه گوش کنند و به رسم دادگری رفتار کنند. جان کلام آنکه شیوه رفتن را باید از پیران کاردان آموخت، به طور حتم از بزرگان تاریخ شنیده‌اید که در عین مسندنشینی آموزگار شدند و تعهدی انسانی و ایمانی از وجودشان به مشام رسید. آنها می‌آیند تا از اصول خود دفاع کنند و برای حقوق ملت، راستینگی در عمل را به دیگران بیاموزند. هادوی‌ها پیش از هر توصیفی آدم‌های با اصالتی هستند که وقتی به قدرت می‌رسند، دغدغه‌ای جز وظیفه ملی نمی‌شناسند. از اوان انقلاب چند نفر «اولین» به چشم می‌خورند که در کار و منش خویش، شریف عمل کردند و نام نیکی از خود بر جای گذاشتند. مثال آوردن از نام ایشان، حال آدم را خوب می‌کند؛ مصداق برجسته نزدیک به زمانه ما، آیت‌الله طالقانی است که اولین امام جمعه تهران شد و یاد و نامی بلند از خود بر جای گذاشت. همچنین بجاست که از ارتباط مستمر با آحاد مردمان گرفتار، فروتی و نیت خدمت می‌طلبد تا کار به خوبی پیش برود و دعای خیر ملت بدرقه راه او شود. با این فرمول ساده، آدمی عالی‌مقدار و کارآمد در جایگاه خویش می‌شود. هادوی یک «اولین» دیگر در صحنه انقلاب بود که نقش خود را انصافاً به خوبی ایفا کرد. باعث افسوس است که تاریخ‌نویسان از او کمتر یاد کرده‌اند...

ادامه در صفحه ۲

مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای:

بازرسی از ایران مثل پرواز در ابرهای متراکم است

گروه دیپلماسی: مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای بازرسی‌های این آژانس در ایران را به «پرواز در ابرهای متراکم» تشبیه کرد. به گزارش ایسنا، به نقل از ای‌بی‌سی نیوز، رافائل گروسی، در گفت‌وگویی در حاشیه نشست...

صفحه ۴

سال نوزدهم • شماره ۴۱۳۵ • ۱۲ صفحه • ۷۰۰۰ تومان

سرمقاله

باکدام راهبرد؟

سیدمصطفی هاشمی‌طبا

امام‌جمعه محترم اردبیل در سفر اخیر ریاست‌جمهوری به این استان بیاناتی درخصوص استراتژی دولت برای مقابله با برخی مسائل مطرح کردند. هرچند در برخی از پیشنهادهایی بیان‌شده ازسوی ایشان مباحث کارشناسی مطرح است اما اینکه یک امام‌جمعه دیدگاه راهبردی درخصوص کشور دارد، بسیار مایه امید و شادمانی است. در حقیقت ایشان به کلیات مسائل کشور توجه و به‌رحال طبقه‌بندی مورد نظر را بیان کردند، شیوه‌ای که اصولاً در دولت‌های کشور وجود ندارد بلکه حسب فضای روز معمولاً رؤسای جمهوری و وزرا نظراتی را بیان می‌کنند. اگر دیدگاه راهبردی بر تصمیم‌گیران حاکم باشد، تصمیم‌گیران اولویت‌ها را می‌سنجند و با توجه به توان دولت آن را تنظیم کرده و به اجرا می‌گذارند. قرار نیست که همه‌چیز در اولویت باشد زیرا قراردادن همه مسائل به‌صورت موازی و در اولویت یکسان نشان می‌دهد که سیاست‌گذاران مفهوم اولویت را به درستی تشخیص نداده‌اند. اگر به برنامه ششم توسعه نگاه کنیم، درمی‌یابیم که تهیه‌کنندگان و تصویب‌کنندگان آن مطالب متعددی را به‌صورت موازی مورد توجه قرار داده‌اند و نتیجه چنین برنامه‌نویسی پس از گذشت شش سال از شروع اجرای آن، معطل‌ماندن تقریباً تمام موارد ذکرشده در برنامه ششم است و اگر اقداماتی نیز در طول شش سال از تصویب برنامه انجام شده است، مواردی بوده که اگر برنامه نبود هم در روال عادی کشور به همین صورت انجام می‌گرفت. اولویت‌گذاری یعنی بله‌گویی به موارد مهم و گفتن خیر به بقیه موارد، درحالی‌که نوعاً ما به همه موارد بلی می‌گوییم و از عهده آن هم بر نمی‌آییم. این رویه «سلطان به سلامت باشد همه‌چیز بر وفق مراد است» را ابتدا در کشور ما وجود داشته است اما تفاوتی که کرده آن است که در گذشته اطرافیان پادشاه این جمله را به پادشاه می‌گفتند تا از رضایت او، کلاهی از نمد حاکمیت برای خود فراهم آورند اما اینک حکومتیان به مردم این را می‌گویند و درعین‌حال که مردم نابسامانی‌ها را لمس می‌کنند، حکومتیان به مردم می‌گویند آسوده باشید که همه‌چیز بر وفق مراد است و دلیل آن‌هم وعده‌های شغافی و کلامی در سخنرانی‌هاست و پشتیبان علمی و بوروکراتیک و خیلی شیک آن در قالب برنامه به جامعه عرضه می‌شود. آیا تاکنون از مسئولی شنیده‌ایم که بگوید اوضاع فلان کار خوب نیست؟ البته برای حمله به ره قریب گاهی سیاست‌مداران چنین می‌کنند اما بلافاصله پس از ناکارشدن حریف، همه‌چیز را زیبا جلوه داده و از اقدامات منشعش آئینده می‌گویند. آقای احمدی‌نژاد با ذکر اینکه تحریم‌ها کاغذپاره است نشان می‌داد که در ظل توجهات ایشان کاغذپاره‌های تحریم مثل معاهده مشرکان مکه علیه رسول‌الله (ص) به پودر تبدیل می‌شود و با تخصیص بارانه برای همه مردم اعم از فقیر و غنی ایران را گلستان می‌دید. آقای مهم‌دانستن تحریم‌ها می‌خواستند جامعه را مصون از تحریم‌ها (به‌زعیم خودشان به‌خاطر اقداماتشان) نشان دهند. درحالی‌که هم به‌خاطر تحریم‌ها و هم سیاست‌های مردم‌نمایی و ضدتوسعه‌ای و در طول سال‌های گذشته شرایط عمومی جامعه و کشور در سراسریشی فقر و فروپاشی سرزمینی سوق پیدا کرده است. البته نه اینکه استراتژی برای کشور وجود نداشته بلکه شیوه حکمرانی دانسته یا ندانسته بر کشور تحمیل شده است. می‌توان استراتژی‌های تحمیلی به کشور را چنین برشمرد.

۱- صرف منابع کشور بدون جایگزینی؛ یعنی مصرف نفت، گاز، برق، آب زیرزمینی، زمین، جنگل

۲- آزادبودن مصرف در کشور به هر مقدار و در هر زمان برای مردم و تشویق مردم به مصرف با دادن یارانه‌های پنهان حتی برای قشر بسیار مرفه با درآمدهای کلان
۳- آزادی واردات هر نوع کالا برای اقطاع سلیقه انواع مصرف‌کننده با ارز حاصل از نفت
۴- تزریق ارز نفتی و طلا به بازار به رقم ۳۵۰ میلیارد دلار که عمدتاً توسط قاچاقچیان و صادرکنندگان سرمایه خریداری می‌شود.
۵- وعده‌دادن به مردم برای آبادانی با شروع دهه هزار طرح عمرانی و عدم تکمیل آنها در طول ۲۰ سال گذشته
۶- بی‌توجهی به کشاورزی و محیط زیست و بی‌توجهی به تخریب آب و خاک کشور.
از همه مسئولان قبلی و فعلی باید پرسید اگر کشوری چنین استراتژی‌هایی را در دستور کار قرار دهد آیا آنان را به نادانی متهم نمی‌کنیم؟

ادامه در صفحه ۱۱